

Informace s. Vojtěcha FILIPA

Poslední řádná schůze Poslanecké sněmovny tohoto volebního období, měla trvat dva týdny, ale na požadavek většiny poslaneckých klubů byl upraven program tak, aby byly projednány jen zákony vrácené nebo zamítnuté ze Senátu a zákony ve 3. čtení a druhá čtení mezinárodních smluv tak, aby došlo k jejich ratifikaci. Jak se dalo předpokládat, vše nedopadlo podle plánu, ale slabostí poslaneckého klubu ANO se program několikrát změnil, až nakonec schůze skončila nedůstojnou bitkou poslance L. Volného, rozbitím pultu předsedajícího, utrženými mikrofony a politickou nedůstojnou groteskou. Protože jsem minule slíbil, že součástí informace bude i krátká analýza výsledků jednání prezidentů ČR a SRN.

Nejprve krátce k výsledkům schůze Poslanecké sněmovny. Úplnou prioritou poslaneckého klubu KSČM bylo projednání 3. čtení zákoníku práce a pokus o projednání 3. čtení ústavního zákona o referendu. Na samotném plénu jsme pak ještě požadovali zařadit otázku hrozby privatizace České pošty a projednat zprávu vlády o situaci ve Vítkovických železárnách, tedy Liberty Steel. Pevné zařazení bodů se železa nepodařilo prosadit, přes opakování návrhu. Bylo projednáno 10 z 12 návrhů právních resp. zamítnutých Senátem. Žel pro nechuť poslanců hnutí ANO nedošlo opět k projednání vráceného školského zákona, a tak nebude platit žádná varianta a zvýšení platů učitelů se odkládá. Navíc je tu ústavní problém, protože se nikdy zatím nestalo, že by zákon, který byl přijat a byl vrácen Senátem, případně zamítnut, skončil svou cestu bez projednání, ač na schůzi je zařazen. Uvidíme, co s tím budou nejméně školské odbory dělat, zda půjdou do sporu a navrhnou např. ústavní stížnost. Nebyla také projednána novela zákona o NKU, která předpokládala kontrolu obcí, fondů, ale také České televize. Opravdový marasmus. Ještě hůř dopadly návrhy zákonů ve 3. čtení. Těch bylo na schůzi zařazeno 19, schváleno bylo jen 7, z toho 5 vládních a 2 poslanecké o IZS a sociálních službách. Tady se jen potvrzuje, že některá ministerstva opravdu nepracují, když jejich práci suplují poslanci. Zákon o sociálních službách je toho příkladem. Dva další návrhy se sice začaly projednávat, a to náš zákoník práce a zdravotní služby, opět ukázka „nepráce“ ministerstva zdravotnictví, ale k jejich dokončení hlasováním nedošlo, pro obstrukce pravice, ale i Pirátů a SPD, která dokonce ve vystoupení poslance Kobzy vyjádřila názor, že pracovní smlouva je smlouva rovnoprávných subjektů, jako by nevěděli, že jedině zákon může ochránit zaměstnance před tím, aby zaměstnavatel, který je v roli toho kdo dává příkazy této roli nezneužil. Proto platí, co jsem uvedl v úvodu. Neochota nebo neschopnost vedení poslaneckého klubu hnutí ANO zabránilo v projednání našich priorit a jejich neustálé ustupování právicí nevěštlí pro příští volební období nic dobrého.

A nyní několik poznámek k jednání prezidentů SRN a ČR, zatím bez znalosti osobního stanoviska prezidenta M. Zemana, kterého navštívím spíše v příštím týdnu. Obsah jednání obou prezidentů byl předmetově i termínově významný. Na základě analýzy současných „světových a evropských problémů“ lze oprávněně předpokládat jeho hlavní zaměření: SRN je ekonomicky nejsilnější zemí v rámci EU a pro ČR je, jak v oblasti exportu, tak i importu největším a rozhodujícím obchodním partnerem. Tedy **EKONOMIKA a to zejména ENERGETICKÁ OBLAST** byly nesporně prioritou vzájemných rozhovorů. V tomto směru jsou dnes hlavními komoditami budoucnosti ZEMNÍ PLYN a ELEKTRICKÁ ENERGIE (gen. ředitel ČEZU ing. Beneš se totiž výrazně podílel na přípravě podkladů pro prezidenta Zemana). **Zemní plyn je dnes prioritou ekonomicko-obchodních vztahů mezi SRN a RF.** Vazby těchto zemí jsou dnes v oblasti obchodu a ekonomické diplomacie na velice vysoké partnerské úrovni, což je základním předpokladem výrazného posílení ekonomik obou těchto zemí. **Je zřetelný zájem SRN i RF na dalším jejich rozvíjení a to nehledě na protiruské sankce ze strany USA,** ale i protiruských aktivit rusofobních zemí v rámci EU, mezi které dnes železa patříme. Nehledě na tuto realitu budou **přímé dodávky zemního plynu z RF do SRN v nejbližší době zahájeny (NS II),** což výrazně posílí ekonomickou stabilitu obou těchto zemí, a k naší smůle to i výrazně posílí ekonomické pozice SRN v rámci EU. **Musíme počítat s tím, že to vyvolává u rusofobních členů EU, zejména Polska, Lotyšska, Litvy a Estonska „hysterické nálady“ a podle teorie chaosu Z. Brezinského to v EU bude působit destruktivně.** V této souvislosti nelze přehlížet narůstající státní agresivitu Ukrajiny vůči RF, ale i silným subjektům v rámci EU, zejména proti SRN a Francii, přičemž občanská válka na Ukrajině je hrozbou pro další mírový rozvoj v Evropě. To je pro ČR největší nebezpečí, hlavně proto, že to přímo ohrožuje dodávky ropy a plynu k nám prostřednictvím ropovodu Družba a Tranzitního plynovodu. Zde se ukazuje hrubá strategická chyba vlády V. Špidly, která při privatizaci Unipetrolu v roce 2002- 2003 prodala tento podnik polskému PKN Orlen a který nás teď přímo ohrožuje, nikoli jen změnou názvu Benzina. **SRN si proto musí „ujasnit“ vzájemné vztahy s ostatními evropskými zeměmi a další perspektivy jejich případného rozvoje. Perspektivně začne vznikat nový světový, tedy i evropský „ekonomicko-bezpečnostní model“.** **Nehledě na sankce ze strany USA mají SRN i RF eminentní zájem na výrazném prohlubování vzájemné ekonomické spolupráce,** ve kterém spatřují základní předpoklad k posilování především „vlastních ekonomik“, ale potažmo i ekonomik svých partnerů. **ČR se proto musí rozhodnout koho, zejména v rámci Evropy, bude podporovat, s kým bude úzce spolupracovat a jakým směrem bude orientovat svoji celkovou mezinárodní ekonomickou diplomacii a rozvíjení mezinárodních obchodních, investičních, výrobních a dalších ekonomických zájmů.** Proto tato otázka byla i jednou ze zásadních v rozhovorech prezidentů SRN a ČR.

Jdeme k volbám a volme kandidáty KSČM!

**Volby se konají v pátek 8. října od 14 do 22 hodin
a v sobotu 9. října od 8 do 14 hodin.**

**„Přijďte k volbám, nebud'te lhostejní a nenechávejte
za sebe rozhodovat druhé“.**

V tomto směru mají prezidenti obou států prakticky shodné názory, ovšem ČR má co „napravit“ v ekonomické diplomacii, její strategii a taktice zajišťující náš efektivní ekonomický rozvoj v budoucnosti. **Sousední SRN je dnes a bude i v budoucnu naším rozhodujícím a hlavním ekonomickým partnerem** a bude záležet na nové vládě jak dnešní dobré vztahy (pochopitelně s ohledem na interní zájmy obou zemí) bude rozvíjet, či (jako např. Polsko) rozbít a narušovat. Pro nás je tedy největším nebezpečím, před úplným podřízením se SRN, naše diplomatická roztržka s RF a neschopnost vlády ji řešit. **Rusofobie současného SENÁTU PČR a extrémních pravicových stran není správnou cestou pro budoucnost ČR.** Pokud by aktivity nové vlády a Sněmovny parlamentu ČR měly klesnout na rusofobní a protičínskou úroveň českého Senátu, pak se ČR zařadí mezi takové státy, jakými jsou dnes Polsko, Pobaltské státy, Ukrajina...., se kterými nemají zájem příliš jednat ani vyspělé evropské státy, ale ani světové velmoci, zejména 3 stálí členové RB OSN. **Prezidenti SRN i ČR mají v podstatě shodné a státnicky správné názory v tomto směru a v rámci svých kompetencí se budou snažit je prosazovat. O tom se vzájemně ujistili.**

Druhým okruhem vzájemných jednání byl **problém společného boje proti „mezinárodnímu terorismu“** a zostřená hrozba po debaklu NATO v Afghánistánu. Jeden z hlavních důrazů musí být v budoucnu kladen na ochranu vlastních vnějších státních hranic proti nelegálnímu pronikání migrantů na naše území. Proto je správné pomoci při kontrole vnější hranice v Maďarsku, protože současná ochrana celkového schengenského prostoru není dostatečně účinná a efektivní, což dokumentují nelegální přechody migrantů na hranicích Běloruska se sousedními státy – členy EU, či přesuny migrantů po moři do Itálie a nakonec i téměř jejich „volný pohyb“ uvnitř schengenského prostoru. Většina migrantů směřuje mj. právě do SRN a Francie, když zejména Francie byla vždy tomuto druhu migrace vstřícná. V této souvislosti dnes musí řešit vážné interní problémy, zejména v oblasti prevence a včasného odhalování a předcházení migrantů připravovaných teroristických útoků, ale i společenských nepokojů na jejich území. **Na problém zastavení a řešení problémů migrace muslimů do Evropy ale nemají oba prezidenti zcela shodný názor** (i když F. W. Steinmaier nesdílí zcela názory A. Merkelové) a proto musí ČR přijímat vlastní komplexní opatření, včetně důsledné kontroly a ochrany svých státních hranic. K tomu však nemá v současné době potřebné síly a prostředky. Proto je tu zásadní otázka, zda stamiliardové výdaje na nákupy armádní techniky, francouzská děla a munice, americké vrtulníky, radarová technika atd. - vše v podstatě vývojově „zastaralé“, určené nesmyslně k obraně proti vnějšímu vojenskému napadení. Zda by nebylo účelnější **investovat do efektivního zajištění státních hranic například českými výkonnými drony a na výcvik speciálních útvarů a jednotek určených k odhalování a likvidaci teroristických center a konkrétních teroristických, či diverzně-sabotážních útoků.** SRN a ČR budou nuceny společně stanovit své postupy a přístupy i k efektivnímu řešení „narůstajících migračních problémů“ a s nimi zpravidla spojených nepřátelských hrozeb a nepokojů, až po teroristické útoky. **Navíc se objevují i prvotní informace o odhodlání ukrajinských speciálních služeb připravovat a realizovat diverzně-sabotážní akce ve vztahu k plynovodu NS II vybudovaného k přímé přepravě zemního plynu mezi RF a SRN.** Ani toto „nebezpečí“ nelze podceňovat s ohledem na „přímé vyhrožování ze strany nejvyšších státních představitelů Ukrajiny“. **SRN společně s RF budou nesporně úzce spolupracovat na bezpečnostní ochraně daného plynovodu a zabránění jeho „poškození“ ze strany kohokoli a kdykoli.**

Z výše uvedeného vyplývá logicky třetí okruh vzájemných jednání a to **vyjádření názorů obou prezidentů na řešení současných a perspektivních „globálních, celosvětových problémů a to jak ekonomického, tak i vojenského charakteru“.** Totální debakl americké armády v Afganistánu i zřetelná současná bezvýznamnost paktu NATO z hlediska případného světového válečného konfliktu, vyvolávání a podpora státních převratů, zbraňová a logistická podpora lokálních válečných konfliktů - nesporně perspektivně povedou k radikálním změnám v bezpečnostních strukturách významných teritoriálních celků, nevyjímaje ani Evropu jako jeden celek. **Změny světových bezpečnostních struktur, včetně zrušení paktu NATO, jsou nevyhnutelné, i když časově dlouhodobé. Při dnešním stavu jsou pro mnohé takové změny i nepředstavitelné.** Z těchto nových obranných evropských bezpečnostních struktur nebude možné vyřadit ani evropskou část RF, se kterou bude nutno vytvořit jednotný obranný evropský celek s přesným vymezením zásad, kompetencí a garancí. To jsem také použil při rozhovoru pro prestižní švýcarský list Neue Zürcher Zeitung, u nás by takový názor asi žádné noviny neotiskly, ale po vyjítí ve Švýcarsku, budu požadovat souhlas s přetištěním v Haló novinách.

Obranné celky stejného charakteru budou vznikat na základě teritoriálního vymezení i v jiných částech světa. Na minimum bude omezeno budování vojenských základů na cizích bezpečnostních teritoriích, tak jak dnes činí převážně USA po celém světě. USA, stejně jako ostatní jaderné velmoci, bude mít své vlastní bezpečnostní teritorium, včetně mezinárodního vzdušného prostoru a mezinárodních vod.

Aktivní akce těchto struktur budou převážně zaměřeny na likvidaci „světových center a ohnisek mezinárodního terorismu“, na ochranu společného, globálního ekonomického rozvoje při zachování naprosté suverenity a nezávislosti jednotlivých států, bez vměšování do jejich vnitřních záležitostí. **USA ztratily pozici světového „hegemonu a čteníka“ a jsou jen jedním z významných a plně rovnocenných světových subjektů.** Takovými subjekty budou právě stálí členové Rady bezpečnosti OSN, tedy ČR, RF, Francie, V. Británie a stane se jím i SRN bez ohledu na strukturu EU. Usilovat o to bude mnoho dalších, vyspělých či jen vlivných světových států. Zejména Indie, JAR a Brazílie, ale i Irán či Egypt a mohl bych pokračovat. Hlavním cílem bude **zajištění mírového, globálního ekonomického světového rozvoje. Lze předpokládat, že perspektivně bude hlavním iniciátorem nových „politicko-ekonomicko-vojenských“ aktivit v Evropě právě SRN a to dokonce v potřebné součinnosti s RF.** SRN začíná „sondovat“ existující podporu svých perspektivních politicko-ekonomických prognóz a záměrů a to včetně postojů svého souseda ČR. **Naše současné vztahy se SRN jsou na velmi dobré úrovni, musíme je nejen udržet, ale vytvořit si v nich vlastní prostor. Na jejich případné realizaci bude mít nesporně vliv povolební uspořádání a složení nejvyšších státních orgánů v obou zemích, na kterém se budou oba prezidenti aktivně podílet v rámci svých kompetencí. Proto**

bylo toto vzájemné setkání organizováno právě v předvolební době.

Závěr: Mezinárodně-politická situace ve světě, tedy i v Evropě, je v současné době napjatá. Tuto situaci je třeba „uklidnit“, stabilizovat a vytvořit podmínky k výraznému „oživení ekonomiky“, narušené pandemickým stavem. Toho lze dosáhnout pouze společným postupem. **Problémy, vznikající na základě agresivních a nepřátelských aktivit některých států, je třeba odbourat. Zrušit neodůvodněně uplatňované sankce, vytvářet podmínky ke všestranně výhodné vzájemné ekonomické spolupráci a jejímu rozvoji.** Nyní jde zejména o řešení energetických zdrojů, klimatických změn, surovinových zdrojů, výrobních kooperací, investic..., ale i likvidaci „ohnisek mezinárodního terorismu“, migrace, ukončení lokálních válečných konfliktů, ochrany vnitřní bezpečnosti suverénních států... Pokud jde o Evropu, jedná se zejména o **ukončení občanské války na Ukrajině, problém Běloruska, vnitroeurovských rozporů iniciovaných např. Polskem, Litvou, Lotyšskem, Estonskem...., rozšiřování vojenskýchází USA na teritoriu Evropy. V této souvislosti lze předpokládat, že na rozdíl od USA se zejména SRN a Francie nebudou mít zájem „aktivně vměšovat“ do řešení krizového stavu RF – UKRAJINA, do rozvíjení vztahů mezi RF a BĚLORUSKEM a prakticky ponechají vyřešení těchto krizí v postsovětském teritoriu výhradně na RF.** K tomu se shodně staví i prezidenti SRN a ČR. RF bude v zájmu zachování své bezpečnosti postupně navyšovat svůj tlak a dlouholeté aktivity zaměřené na přijatelné, případně nutné, urovnání současných krizových stavů s danými postsovětskými státy ve svém přímém sousedství. **V případě UKRAJINY se RF rázně vymezí proti jejímu agresivnímu „vyhrožování a útoku“ a zajistí mírový prostor v daném evropském teritoriu, což bude i ve prospěch EU.**

V příštích 10-15 letech čekají svět, tedy i EVROPU výrazné přeměny jak v oblasti globální ekonomiky, tak i územního, bezpečnostního obranného charakteru.

JUDr. Vojtěch FILIP, předseda ÚV KSČM

Až všechny káry budou jen na elektřinu

Evropská unie přišla s nápadem, že po roce 2035 mají být všechny automobily na elektrický pohon. Zajímavá myšlenka, která stojí alespoň za diskuzí, když ne za realizací. Pokud se podíváme na problém osobní dopravy prizmatem znečišťování ovzduší, tak je jasné, že s nástupem aut na elektřinu odpadne vypouštění exhalací do prostředí a města se tak již nebudou dusit pod příkrovem smogu. Nicméně vše má svůj rub i líc. Nový zelený úděl (anglicky New Green Deal), kterým se právě EU inspiruje má za cíl snížit emise skleníkových plynů a jedním z motivů je přechod od aut poháněných spalovacími motory na ty elektrické. V tuto chvíli si ale musíme říci jednu nespornou pravdu: kdo bude bojovat proti zavedení elektrických aut? Bude to právě ropná lobby, která přijde o odbyt svého černého zlata. To ale zdaleka nebude všechno. Pokud chceme zavést čistý pohon osobních automobilů, tak musíme postavit nabíjecí stanice a mít dostatek elektrické energie. To nepůjde bez výstavby nových energetických zdrojů, protože uhelné elektrárny, ze kterých máme většinu elektrické energie, bude čekat jejich postupné uzavírání. Pokud bychom tedy měli mít po roce 2035 většinu osobních automobilů na elektřinu, tak musíme postavit minimálně ještě jednu jadernou elektrárnu nebo dostavět ty stávající. Jenže i zde je ono pověstné ale. Pokud se totiž do dostavby jaderných zdrojů bude neustále tahat vysoká politika spojená s pravicovou ideologií, tak se nikam nehne. Ano, narážím zde na nechuť mnohých politiků prosazovat, aby jaderné zdroje na našem území stavělo Rusko nebo Čína. Přitom posledně jmenovaný stát již ve velkém testuje své automobily na elektřinu a nečeká na nějaký „Nový zelený úděl“.

S tím vším souvisí i další věc, která spíše hovoří v neprospěch zavádění automobilů na elektřinu. Tím problémem jsou baterie, které musí každý takový automobil obsahovat. Vysokokapacitní baterie totiž obsahují hlavně vzácné kovy jako lithium, takže na jejich výrobu je nutné mít zdroje i technologie. Po konci jejich životnosti musíte mít zajištěnu jejich likvidaci a to plně ekologickou. Takže vyvstává více otázek, které je nutné před zavedením elektrifikace automobilů vyřešit. Sám osobně nejsem proti tomuto konceptu, ale v přechodovém období se více kloním k používání hybridních automobilů, které jezdí půl na půl. Tedy částečně používají spalovací motor a částečně elektřinu, kterou si dokonce automobil sám vyrobí, když se pohybuje. Plně rozumím tomu, že naše civilizace potřebuje zvýšit ochranu životního prostředí, protože se k přírodě chováme strašně. Musíme zcela jistě přejít na nízkouhlíkové technologie, stejně do této oblasti musíme přenést výrobu elektrické energie. Z toho plyne, že je nutné více využívat obnovitelné zdroje a jadernou energii, která je ze své povahy čistou energií (problém je pouze s vyhořelým jaderným palivem). Pokud se do této oblasti nepřesuneme jako civilizace, stejně i naše republika a Evropská unie, tak se nikam nehne a poté si o elektromobilech můžeme nechat jen akorát zdát. Změny jsou možné, ale musí se chtít. Takže před zaváděním osobních automobilů na elektřinu nejprve vyřešíme dostatek elektrické energie pro nás všechny a posléze uvažujeme o dalších věcech a nedělejme věci obráceně nebo bez rozmyslu.

Mgr. Jan Klán, sociolog

Vyjádření se k záměru stávký zaměstnanců České pošty

Odboráři pošty naposledy stávkovali před pěti lety za vyšší mzdy. Osobně podporuji záměr vedení České pošty vytvořit pracovní skupinu, která bude řešit pracovní podmínky na poštách a přetěžování zaměstnanců. Připomínám však, že tento srpen ohlášenou stávkou odboráři České pošty po posledním jednání s vedením podniku nezrušili. Zástupci odborů to uvedli na tiskové konferenci. Rozumím, že stávka vyžaduje přípravu a má se uskutečnit od 29. září do 1. října. Zaráží mě, že do pracovní skupiny ke stávce má být zahrnuto i vedení České pošty. Nabízí se otázka, i ono není spokojeno s řízením České pošty Ministerstvem vnitra České republiky. Asi není, to je jediná logická odpověď. Nebo je možná ještě jedna, cílem je utlumit nespokojenost zaměstnanců. Někteří odboroví předáci se navzdor zaměstnancům pošty i řadovým odborářům cítí příliš být loajální s vedením České pošty, ale konec konců i Ministerstva vnitra ČR. Pracovní skupina, podle zveřejněných informací, by měla vzniknout v příštím týdnu a měl by v ní být generální ředitel pošty Roman Knap a šéfové příslušných provozů. Opravdu podivný scénář přípravy stávký. O to více, že odbory mají dodat seznam problémů na konkrétních pracovištích, kde se pak uskuteční kontroly.

Iniciátoři stávký mezi důvody jejího vyhlášení, citují: "Jmenují dlouhodobé zhoršování kvality poštovních služeb, jako je doručování zásilek a dlouhodobá absence modernizace logistické sítě. Poukazují také na zhoršování pracovních podmínek a nedodržování bezpečnosti práce, kdy nejčastějším pochybením, podle nich, je nedodržování limitů pro ručně manipulovanou břemena", konec citace. To není nic nového. Kolikrát se mi stalo, že při vyzvednutí břežné zásilky se mě paní za přepážkou

se smutnými očima dotázala, zda si nechci koupit alespoň los, protože od toho se odvíjí její platové ohodnocení. To, ale je problém dlouhodobý a vzpomínám si, jak se pan ministr vnitra dušoval, že jej vyřeší a Česká pošta bude tím čím má být. Skutek utek. Uvedu ještě jeden příklad služeb této instituce. Pokud chce někdo něco trvale, třeba nějakou tiskovinu pravidelně rozesílat Českou poštou a roční náklad nedosáhne alespoň dvaceti tisíc výtisků, má od letošního srpna smůlu.

Kde jsou sliby o zachování ucelené sítě pošt, doplněné o franšiz pobočky? Kde jsou sliby o zachování pracovní doby vhodné pro klienty pošty také pracující v jiných profesích? Kde je ono slibované navýšení platů nejnižší oceněných zaměstnanců České pošty? Asi je zbytečné se ptát. Vlastně není, proto KSČM s takovou to politikou ministerstva vnitra a vedení ČP nesouhlasí. Stát si nesmí nechat vzít po staletí budovaný nástroj veřejné služby a zprivatizovat, jedno zda pravici, či Piráty, či ČSSD. Mluvčí České pošty Matyáš Vitík uvedl, že se podmínky dodržují podle zákonných pravidel České pošty. Myslím, že to není úplně pravda. Také dodal, že se neustále zlepšují. Odborům byl pak představen plán investic pro rok 2022. Jeho detailní položky se budou se zástupci odborů probírat právě v pracovní skupině. Stávkou si vedení podniku nepřeje a nevidí k ní důvod. Z mého osobního pohledu i pohledu předsedy jednoho z odborových svazů ke stávce důvod je. Odboráři České pošty mají plnou solidaritu Odborového sdružení Čech, Moravy, Slezska. Mají i zastání v KSČM.

Stanislav Grospič, předseda OS ČMS, kandidát do Poslanecké sněmovny

SLOVENSKO – 7.díl

Druhým největším a nejvýznamějším městem země jsou KOŠICE s 350.000 obyvateli. Pestré dějiny města by vydaly na samostatný článek. V průběhu dějin většinou město patřilo Uhrám, mělo dokonce taková práva jako Budín. Za 2. světové války zabral Košice Horthy. Maďarů tam ale dnes žije jen malá menšina. Po roce 1945 byl vybudován těžký a strojírenský průmysl, ale není jen městem průmyslu, ale také vzdělanosti. Sídli zde 2 univerzity, významné divadlo, řada kulturních institucí. V roce 2003 bylo zvoleno Evropským městem kultury. Městská památková rezervace stojí za prohlídku. Osou Košic je Hlavní třída, dlouhá asi 1.200m. Uprostřed jsou ty největší pamětihodnosti. Gotická katedrála sv. Alžběty, kaple sv. Michala, divadlo, měli

byste vidět ještě kostel Antonína .Paduánského a bývalou Miklušovu věznici. Od roku 1924 se běhá Košický maraton, vždy 1.října. Nyní si projdeme celou východoslovenskou nížinu. Zemplínský kraj, ležící mezi Slanskými vrchy, Vihorlatským masivem a jižními výběžky Nízkých Beskyd. (Zde na samé hranici s Polskem se ještě po válce žilo velmi těžce, psal o tom Mňačko v knize „Kde končia prašné cesty“.) Vodu do Maďarska odvádí soustava malých i velkých řek -Torisa, Laborec, Ondava a Latorica, od soutoku nazvaná Bodrog. Od Trebišova až po Vel'ké Kapušany, (maďarsky

Nagykapos), jde o zemědělskou oblast. Posledně jmenovaná obec je převážně maďarská. Jeden můj spolužák se po vysoké zemědělské škole umístěnky na vzdálené Ukrajině hranice tak zalekl, že žije raději na druhém konci světa. Za války zde probíhaly velmi těžké boje. Moje švagrová pochází ze Slovenska. Němci je vyhnali ze Sečovců, jako čtyřletá se s rodiči skrývala v zemljankách kdesi ve Slanských vrších, pamatuje neustále přelety a dopady střel ruských katuší. Ještě v osmdesátých letech na místě nejtěžších bojů byla ponechána a zakonzervována jako upomínka na těžké boje celá sbírka bojové techniky, tanky, děla, bojová vozidla. Větší města ve střední nížině jsou od severu k jihu Snina, Humenné, Vranov nad Toplou a Michalovce. Tady se pozdržíme. Má velmi krásné náměstí, nově vyzdobené sousošími. Groszov palác připomíná minulost, nová doba přidala věžové domy. Přesto si místo zachovalo útulný ráz, rádi jsme chodili posedět do patra jisté cukrárny – kavárny. Třikrát jsem prožil dovolenou u velké vodní plochy - Zemplínské Šíravy. Dohromady měsíc a půl. Ne vždy

bylo na koupání, takže jsem projel i pěšky prošel celou tuto oblast. Vzpomínám na výlety do hor k ledovcovým jezírkům, zvaným Morské oká. Blízké Vinenské jazero bylo tehdy tajuplné, když jsme se večer vraceli z nedalekého Vinného, měli jsme strach, že nás napadnou divoká prasata. Dnes se situace změnila - byla pořízena pláž, ubytovací zařízení, půjčovna loďek a různé atrakce pro děti. Prostě

civilizace na postupu.. Blízko Vinného stojí Vinenský hrad, neměli bychom ho vynechat. Vzpomínám, že s námi byl v jednom turnusu pan Venclovský, první český přemožitel kanálu a vítěz nad studenými Sibiřskými řekami. Když jsme šli na snídani, už se vracel z vody, přeplaval za svítání nádrž tam a zpět. Na výlet na Vihorlat – 1.076m nad mořem nezapomenu. Z Poruby pod Vihorlatem je to asi 10km, převýšení tisíc metrů. Šli jsme s partou, zpočátku dobrou cestou, pak stále horší a stále víc klikatou. Kousek pod vrcholem jsem se rozhodl, že půjdu přímo. Propadal jsem se do pařezů, křoví mi rvalo šaty a tělo. Na vrchol jsem sice došel jako první, ale nohy se třásly a nechtěly nést, svalil jsem se jako jeden z pařezů a čtvrt hodiny se jen vydýchával. (Jinou vzpomínku na absolutní únavu mám z Tater, ale o tom až později.)

Vihorlat je vlastně součástí vojenského prostoru Valešovka, dívali jsme se dolů na těžkou vojenskou techniku kdesi hluboko pod námi.

Ještě se podíváme na hranice s někdejší Podkarpatskou Rusí. Čierna pri Čope bylo velmi živé město s osmi tisíci obyvateli. Za socialismu to bylo obrovské překladiště zboží. Významný železniční uzel měl koleje s oběma rozchody tak, aby se překládka nezdržovala. Velkou a dobrou úlohu sehrála v roce 1947, kdy při neúrodě k nám proudilo ze Sovětského Svazu obilí. Nedobrou úlohu sehrálo v roce 1968, kdy se tam naše špičky nedokázaly dohodnout. V současné době ztratilo město svůj strategický význam, vyliďňuje se, budovy chátrají, některé musely být zbourány. I nadále je hlavním zaměstnáním práce na železnici. Příště budeme nuceni provést velký skok až do středu Slovenska. Stále zbývá mnoho krásných míst, které nesmíme vynechat.

Pavel Hruban

Kalendáře KSČM na rok 2022 jsou na OV KSČM

Cena stálá – 50 Kč

ZPRAVODAJ OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel. 312 687 909, 312 687 656, 734 430 256,

E.mail: ov.kladno@kscm.cz, WEB: <http://kladno.kscm.cz>

MIČ 47 437

Nevyžádané příspěvky se nevracejí